

Foto: Wiegarden/Erik Petersen

Foto: Wiegarden/Nanna Nørgaard

Spidshunderacen keeshond har været anvendt som vagthund på hollandske pramme og på gårde overalt i Centraleuropa. I dag fungerer den som en glad og kæk familiehund, som passer godt på sin familie på en ikke-aggressiv måde

■ TEKST: ANETTE JESSING OG LENE WOHLFAHRT

FAKTA OM KEESHOND

TEMPERAMENT

Altid opmærksom, livlig og usædvanlig trofast over for sin ejer. Meget lærevillig og let at opdrage. Forbeholdet over for fremmede og manglende interesse for jagt gør keeshonden til en ideel vogter af hus og ejendom. Den er hverken sky eller aggressiv.

BEHOV

Ikke specielt meget motion – men gåture med masser af oplevelser. Meget samvær med familien.

STØRRELSE

49 cm +/- 6 cm

PELS

Dobbelpels med lange, lige dækhår og kort, tyk og vatagtig underuld. Hoved, ører, forsiden af benene og poterne har kort og tæt pels, mens kroppen i øvrigt bærer lang og rigelig pels. Hals og skuldre er beklædt med en tæt manke, og halen er kraftigt busket. Pelsen kræver en grundig, ugentlig gennembørstning.

FARVE

Sølvgrå med sorte hårspidser. Nogle er mørkere – nogle er lysere, men de har alle sort sadel, lys hale og lyse bukser samt sorte ører og sort halespids.

Keeshond

– prammenes vogter

Keeshondens historie er meget gammel, og racen er efterkommer af stenalderens tørvehund *Canis familiaris palustris* Rùthimeyer og den senere ”pælehus-spids”. Den har været udbredt over hele Centraleuropa og blev brugt som vagthund på gårdene, men er især blevet kendt som vagthund på de hollandske pramme. Også stambogsføringen af racen har mange år på bagen. Den blev startet allerede i 1899, da Verein für Deutsche Spitze blev etableret, og det er Tyskland, der figurerer som racens officielle hjemland (her kaldes racen wolfsspitz). Den første trykte stambog udkom i 1913 og indeholdt hunde født så tidligt som i 1890.

På det tidspunkt registrerede de hollandske kenneler deres hunde i den tyske stambog. Dette fortsatte indtil 1924, hvor den hollandske keeshondklub blev stiftet.

Dansk leverandør til det norske kongehus

Rigtig kendt blev racen, da en englænder importerede to keeshonde fra Holland. De blev i 1923 udstillet i England under navnet Dutch Barge Dogs. I 1926 fik racen i England navneforandring til keeshond, som betyder spidshund på hollandsk. Samme år blev der importeret fire hunde fra Tyskland til USA, og racen

“ En dansk opdrætter leverede keeshonde til det norske kongehus.

blev anerkendt i den amerikanske kennelklub. Det skete i 1930, og man valgte navnet keeshond, da det tysk-klingende navn wolfsspitz blev anset for at være mindre salgbart – tidene taget i betragtning.

I starten af 1950 dukkede nogle svenske og norske keeshonde op på udstillinger i Danmark, og det første danskfødte kuld blev registreret i 1956. Det var Elsa Nielsen, der opdrættede keeshond under navnet Tryggevælde, og herfra fik det norske kongehus deres keeshonde. Historien fortæller, at Kong Olav V på sin 70-års fødselsdag fik en keeshond af sine ►

(Foto: Lene Wohlfahrt)

“ Keeshonden er en vågen og vagtsom hund, der følger nøje med i, hvad der sker omkring den.

Drillesyg keeshond med blink i øjet! Bemærk de meget karakteristiske briller, der giver kees'en sit specielle udtryk. (Foto: Anette Jessing)

børn. Året efter fik Dronning Sonja en keeshond fra samme danske opdrætter.

Der har altid været ganske få opdrættere af racen i Danmark, og der er aldrig gjort noget for, at racen skulle blive så udbredt, at der blev avlet på ”hvad som helst”. Formentlig derfor har Danmark rimelig sunde og raske eksemplarer, noget vi faktisk kan være stolte af.

En følsom vagthund

Kees'en har et rigtig godt temperament og omgås andre hunde uden problemer. Den er en smule reserveret over for fremmede mennesker, altid opmærksom, livlig og usædvanlig trofast over for sin familie, som den nærmest opfatter som sin ejendom. Over for børn er den typisk ganske tålmodig og finder sig i meget fra deres side.

Kees'en er meget følsom for ejerens humør. Man kan snyde sine omgivelser, hvis man en dag er lidt ked af det, men ikke Kees'en, den opdager det med det samme og bliver meget opsøgende og kærlig i sådanne situationer.

Man fornemmer tydeligt keeshondens oprindelse som vagthund. Den er meget vagtsom og beskyttende og passer godt på familien, men ikke på en aggressiv måde. Den fortæller, når der kommer

nogen, ved at gø. Så denne del kræver lidt træning, og det anbefales at starte, så snart man får den lille hvalp hjem. Med træning lærer den, hvornår den må gø, og hvornår den skal stoppe.

Har du ikke snart lært det?

En keeshond er utrolig lærevillig, men gider ikke samme øvelse igen og igen. Den fanger hurtigt, hvad du forventer af den, men træningen udfordres, fordi den elsker at drille og gør alt med et glimt i øjet. Gentager man for mange gange, ser den på en med et blik, der ligesom siger ”Har du ikke snart lært det?”. Derfor skal du gøre brug af god fantasi, en pæn portion tålmodighed, konsekvens og masser af ros og godbidder i træningen af en keeshond. Keeshonden elsker at bruge sit hoved og vil meget gerne have udfordringer som f.eks. ”Find godbid under kop” eller ”Find godbid bag fjernsynet”... Jo, en keeshond vil meget gerne bruge hovedet, men allerhelst hvis der følger en godbid med. Bruger du mange godbidder under træningen, så vær opmærksom på at fylde mindre i madskålen, så den meget madglade hund ikke bliver overvægtig.

Ikke den store motionist

Keeshonden er ikke særlig motionskrævende – hvilket hænger sam-

men med dens oprindelse som gårdhund/pramhund – men den elsker gåture, hvor den kan få en masse nye indtryk med hjem. Der er mange kees'er, der i dag lever som gårdhunde, hvor de holder øje med gårdens dyr og ejere, de oplever en masse hjemme og har det godt med det. Naturligvis skal de hunde, der ikke som gårdhundene oplever så meget, stimuleres på anden vis med f.eks. gåture og forskellige mentale opgaver.

Pelsen

Det er vigtigt at kees'ens pels holdes i orden, ellers kan det blive en stor opgave at få den redt ud. Hvis du børster en kees en gang om ugen, så vil du ikke opleve nogen som helst problemer. Det er vigtigt, at den tykke underuld børstes grundigt, og det mest optimale er at kunne se huden, når man skiller pelsen fra hinanden.

Den imponerende pels bevirker, at keeshonden tåler vind og vejr rigtig godt. Dens dobbelte pels skåner den mod både varme og kulde, så den kan være ude i al slags vejr. Alt i alt er det en meget robust hund. ■

Se mere på www.spidshundeklubben.dk